

Калі просто хотілося мати друга.

Сніданок на самоті

Стейсі Лінн Керролл
(Грунтується на справжніх подіях)

"І тихий голос Духа відкриває серця"
(Збірник дитячих пісень, с. 56).

Калі увійшла в шкільну їдальню й поглянула навколо. Усі інші діти підбігали прямо до своїх друзів і розсідалися за столами. У приміщенні було шумно від збуджених голів та щасливого сміху. Був лише другий день навчання в школі, але здавалося, що всім є біля кого сісти, окрім Калі.

Вона стиснула ручку свого ланч-бокса і попрямувала до одного зі столів. "Можна сісти біля тебе?"— запитала Калі.

Дівчинка з довгим каштановим волоссям поглянула на неї. Потім хмикнула і похитала головою. "Ні. Це місце зайняте",— сказала вона.

"Гаразд". Калі пішла до іншого вільного місця й поставила свій контейнер зі сніданком.

"Тут не можна сидіти! Я зайняв це

місце!"—сказав хлопчик у сорочці в зелену смужку. Він скинув контейнер Калі на підлогу. Усі його друзі засміялися.

Калі нахилилася і знову взяла свій контейнер. Вона пройшла через всю їдальню і сіла за вільний стіл. Вона побачила хлопчика, що жив по сусідству, але він дивився в інший бік. Калі насупилася. Чому ніхто не хоче з нею дружити?

Калі подивилася на свою їжу. Їй вже не хотілося їсти. Вона витерла очі, закрила ланч-бокс і пішла на вулицю.

Усі вже гралися зі своїми друзями. Калі сиділа сама на лаві й спостерігала за іншими дітьми, які розважалися біля неї. Потім Калі помітила хлопчика свого віку, який самотньо сидів на траві. Він був у брудній

жовтій сорочці, а його волосся розкуйовдилось на потилиці.

Калі подивилася в іншому напрямку. Вона побачила, як дівчатка з її класу грають в "Квадрат" м'ячем. Їй би так хотілося, щоб вони її запросили до гри.

Калі знову поглянула на хлопчика. Його голова була опущена, і він зривав травинки біля своїх ніг. Калі згадала, що їй іноді казала мама: *Шукай самотніх дітей.*

Калі насупилася. Вона також самотня. Ніхто не намагається бути її другом!

Але потім Калі пригадалося, як минулого року вона христилася. Вона пообіцяла дослухатися до Святого Духа. Можливо, це Святий Дух допоміг їй згадати, що сказала мама. Можливо Святий Дух намагається сказати, щоб вона погралася з хлопчиком у жовтій сорочці.

Калі зітхнула і підвелася. Її серце наповнилось теплом. Вона підійшла і сіла біля хлопчика на траві.

"Привіт",—сказала вона.

"Привіт",—пробурмотів він.

"Який твій улюблений колір?"

"М-м-м... зелений".

"Хороший колір. А мені подобається рожевий",—сказала Калі.— А яка тварина тобі найбільше подобається?"

Хлопчик трохи розпрявився й поглянув на неї. "Ну, мені дуже подобаються динозаври".

"О, мені також. Мій улюблений—трицератопс".

Хлопчик усміхнувся.

Потім пролунав дзвінок. Калі підвелася на ноги й на прощання помахала хлопчику рукою. Вона усміхалася, повертаючись до класу сама. Можливо у неї немає найкращого друга, але їй було радісно від думки, що вона зробила для когось перерву трохи кращою. ●

Автор живе в штаті Юта, США.

Я дуже поспішав до школи. Але раптом у мене виникло відчуття, що спочатку слід взяти вдома пачку чипсів. Після сніданку у мого друга Дрю був сумний вигляд. Я запитав, що трапилося. Він сказав, що забув свій сніданок. Я згадав про свої чипси, тож віддав їх йому. Дрю сказав: "Це найкраще з усього, що хтось зробив для мене у школі".

Дарем М., 11 років, шт. Юта, США

